

Svar (10/4 97)

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg kan oplyse, at jeg gennem Udenrigsministeriet har fået oplyst, at Belgien, Tyskland, Spanien, Irland, Finland og Sverige foruden Danmark har implementeret direktivet om børnearbejde, mens Grækenland, Frankrig, Italien, Luxembourg, Østrig, Portugal og England endnu ikke har implementeret direktivet. Holland har efter Kommissionens opfattelse ikke implementeret direktivet forskriftsmæssigt.

For så vidt angår spørgsmålet om medlemsstaternes håndhævelse af direktivet, kan jeg oplyse, at jeg går ud fra, at de lande, som har implementeret direktivet, sikrer i lighed med Danmark, at direktivets bestemmelser bliver håndhævet.

Spm. nr. S 1833

Til undervisningsministeren (26/3 97) af:

Frank Dahlgaard (KF):

»Hvilke overvejelser har ministeren gjort sig med henblik på at tiltrække flere mandlige ansøgere til lærerseminarierne og dermed til lærergerningen i folkeskolen?«

Begrundelse

Kønsfordelingen i folkeskolens lærerkorps nærmer sig en situation, hvor to ud af hver tre lærere er kvinder. På de små klassetrin er de kvindelige lærere allerede i dag voldsomt i overtal. Dette er klart uheldigt i lyset af det nye familiemønster, hvor mange børn er skilsmissebørn, der for 90 procents vedkommende ikke bor sammen med deres far. Når situationen ydermere er den, at børn gennem deres opvækst og ophold i vuggestuer, børnehaver og fritidshjem næsten udelukkende møder kvindeligt personale, er der et stort behov for et markant mandligt islæt i folkeskolens lærerkorps – et behov, som selvsagt er særligt stort for drengene. De mangler mandlige modspil og identifikationsfigurer. En betydelig del af problemerne med adfærdsvanskelige og urolige børn i skolen kan formentlig henføres til dette forhold. Det er derfor vigtigt, at lærerkorpsset i folkeskolen ikke domineres af kvinder, heller ikke i de små klassetrin.

Svar (9/4 97)

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Ansøgningen og optaget af nye studerende på landets lærerseminarier fordelte sig i 1996 på 37% mænd og 63% kvinder. Denne fordeling har været stabil siden begyndelsen af 1990'erne. Der skelnes ikke mellem mænd og kvinder, når ansøgere til landets lærerseminarier vurderes.

Det er alene ministeriets opgave at fastsætte adgangskravene til uddannelsesinstitutionerne. Markedsføring og kvalifikationskriterier fastsættes af den enkelte uddannelsesinstitution.

Selv om jeg kunne ønske mig en bedre balance mellem mænd og kvinder på bl.a. lærerseminarierne, er det dog min opfattelse, at optaget også fremover skal være bestemt af ansøgernes faglige kvalifikationer og ikke af deres køn. En egentlig positiv særbehandling af mandlige ansøgere vil i øvrigt kræve, at der dispenseres fra loven om ligestilling mellem mænd og kvinder.

Spm. nr. S 1879

Til trafikministeren (2/4 97) af:

Ole Donner (DF):

»Vil ministeren uddybe sine tanker om indførelse af bompenge i de større byer, herunder hvor store udgifterne til et sådant projekt vil blive, hvordan ministeren tænker sig det indført, og om det er regeringens politik, ministeren fremfører?«

Begrundelse

For at gøre det endnu mindre attraktivt at bevæge sig ind i de større byer har ministeren i en artikel i Politiken fremlagt tanker om indførelse af bompenge. En sådan tanke vil naturligvis skade bylivet og er efter spørgerens mening helt urimelig.

Der er fra radikal side rejst tvivl om regeringens holdning til forslaget, hvorfor det kunne være rart en gang for alle at få klarlagt, om det, ministeren fremfører, er den samlede regerings politik.